

LIETUVOS RESPUBLIKOS SVEIKATOS APSAUGOS MINISTRAS

**ĮSAKYMAS
DĖL LIETUVOS MEDICINOS NORMOS MN 66:2018 „VAIKŲ LIGŲ GYDYTOJAS“
PATVIRTINIMO**

2018 m. rugsėjo 20 d. Nr. V-1033
Vilnius

- Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos medicinos praktikos įstatymo 4 straipsnio 4 dalimi:
1. T v i r t i n u Lietuvos medicinos normą MN 66:2018 „Vaikų ligų gydytojas“ (pridedama).
 2. P r i p a ž į s t u netekusiu galios Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 1999 m. vasario 26 d. įsakymą Nr. 96 „Dėl Lietuvos medicinos normos MN 66:1999 „Gydytojas pediatras. Teisės, pareigos, kompetencija ir atsakomybė“ patvirtinimo“.
 3. P a v e d u įsakymo vykdymą kontroliuoti viceministrui pagal veiklos sritį.

Sveikatos apsaugos ministras

Aurelijus Veryga

PATVIRTINTA

Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro
2018 m. rugsėjo 20 d. įsakymu Nr. V-1033

LIETUVOS MEDICINOS NORMA MN 66:2018 VAIKŲ LIGŲ GYDYTOJAS

I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Lietuvos medicinos norma MN 66:2018 „Vaikų ligų gydytojas“ (toliau – Lietuvos medicinos norma) reglamentuoja vaikų ligų gydytojo teises, pareigas ir kompetenciją.

2. Lietuvos medicinos norma privaloma visiems vaikų ligų gydytojams, dirbantiems Lietuvos Respublikoje, jų darbdaviams, taip pat institucijoms, rengiančioms šiuos specialistus, tobulinančioms jų kvalifikaciją bei kontroliuojančioms jų veiklą.

3. Lietuvos medicinos normoje vartojamos sąvokos ir jų apibrėžtys:

3.1. **Vaikų ligos** – vaiko raidos ir sveikatos sutrikimai, įgimtos ir įgytos būklės ir ligos, kuriomis serga asmenys nuo gimimo iki 18 metų.

3.2. **Vaikų ligų gydytojas** – medicinos gydytojas, teisės aktų nustatyta tvarka įgijęs vaikų ligų gydytojo profesinę kvalifikaciją.

3.3. **Vaikų ligų gydytojo praktika** – teisės aktų reglamentuojama vaikų ligų gydytojo pagal įgytą profesinę kvalifikaciją ir nustatytą kompetenciją vykdoma asmens sveikatos priežiūra, apimanti vaikų ligų diagnostiką, gydymą, medicininę reabilitaciją ir profilaktiką.

3.4. Kitos Lietuvos medicinos normoje vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos yra apibrėžtos asmens sveikatos priežiūros paslaugų teikimą reglamentuojančiuose teisės aktuose.

4. Vaikų ligų gydytojo profesinė kvalifikacija įgyjama baigus universitetines medicinos studijas ir vaikų ligų rezidentūrą. Užsienyje įgyta vaikų ligų gydytojo profesinė kvalifikacija pripažįstama Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo ir kitų profesinių kvalifikacijų pripažinimą reglamentuojančių teisės aktų nustatyta tvarka.

5. Teisę verstis vaikų ligų gydytojo praktika turi asmuo, Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka įgijęs vaikų ligų gydytojo profesinę kvalifikaciją ir turintis Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka išduotą ir galiojančią medicinos praktikos licenciją verstis medicinos praktika pagal vaikų ligų gydytojo profesinę kvalifikaciją.

6. Vaikų ligų gydytojas verčiasi vaikų ligų gydytojo praktika Lietuvos Respublikoje tik asmens sveikatos priežiūros įstaigoje, turinčioje galiojančią įstaigos asmens sveikatos priežiūros licenciją teikti vaikų ligų paslaugas ir (ar) kitas asmens sveikatos priežiūros paslaugas, kurias pagal teisės aktų reikalavimus kartu su kitais asmens sveikatos priežiūros specialistais turi teikti ir vaikų ligų gydytojas.

7. Vaikų ligų gydytojas dirba savarankiškai, bendradarbiaudamas su kitais sveikatos priežiūros specialistais bei socialiniais darbuotojais.

8. Vaikų ligų gydytojas savo darbe vadovaujasi asmens sveikatos priežiūros specialisto praktika, asmens sveikatos priežiūros paslaugų teikimą reglamentuojančiais teisės aktais, Lietuvos medicinos norma, įstaigos, kurioje dirba, įstatais (nuostatais), vidaus tvarkos taisyklėmis ir savo pareigybės aprašymu.

II SKYRIUS TEISĖS

9. Vaikų ligų gydytojas turi teisę:

9.1. verstis vaikų ligų gydytojo praktika šios Lietuvos medicinos normos ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka;

9.2. išrašyti receptus Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2002 m. kovo 8 d. įsakymo Nr. 112 „Dėl Receptų rašymo ir vaistinių preparatų, medicinos priemonių (medicinos prietaisų) ir kompensuojamųjų medicinos pagalbos priemonių išdavimo (pardavimo) vaistinėse gyventojams ir popierinių receptų saugojimo, išdavus (pardavus) vaistinius preparatus, medicinos priemones (medicinos prietaisus) ir kompensuojamąsias medicinos pagalbos priemones vaistinėje, taisyklių patvirtinimo“ nustatyta tvarka;

9.3. išduoti medicininius ar sveikatos pažymėjimus (pažymas) Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro nustatyta tvarka;

9.4. pagal kompetenciją konsultuoti pacientus, sveikatos priežiūros specialistus, kitus fizinius ir juridinius asmenis Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;

9.5. atsisakyti teikti sveikatos priežiūros paslaugas, jei tai prieštarauja gydytojo profesinės etikos principams arba gali sukelti realų pavojų paciento ar gydytojo gyvybei, išskyrus atvejus, kai teikiama būtinoji medicinos pagalba;

9.6. nustatyti asmens mirties faktą Lietuvos Respublikos žmogaus mirties nustatymo ir kritinių būklių įstatymo nustatyta tvarka;

9.7. gauti darbui būtiną informaciją apie gydomus ir konsultuojamus pacientus Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;

9.8. vykdyti laikino darbingumo netekimo ekspertizę ir išduoti nedarbingumo pažymėjimus Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

10. Vaikų ligų gydytojas turi ir kitų teisių, nustatytų Lietuvos Respublikos teisės aktuose, reglamentuojančiuose asmens sveikatos priežiūros paslaugų teikimą.

III SKYRIUS PAREIGOS

11. Vaikų ligų gydytojas privalo:

11.1. teikti būtinąją medicinos pagalbą Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;

11.2. pagal savo kompetenciją, nurodytą šioje Lietuvos medicinos normoje ir asmens sveikatos priežiūros įstaigos, kurioje dirba, licencija kvalifikuotai tirti, diagnozuoti ir gydyti ligas, būkles bei sveikatos sutrikimus, rekomenduoti ir dalyvauti organizuojant profilaktikos priemones bei užtikrinti teikiamų asmens sveikatos priežiūros paslaugų kokybę;

11.3. nepriskirtais jo kompetencijai atvejais siųsti pacientą konsultuotis ir (ar) gydytis pas atitinkamos srities asmens sveikatos priežiūros specialistą;

11.4. bendradarbiauti su asmens sveikatos priežiūros ir kitais specialistais, dalyvaujančiais atliekant tyrimo, diagnostikos ir gydymo veiksmus;

11.5. propaguoti sveiką gyvenseną, ligų profilaktikos ir sveikatos tausojimo bei ugdymo priemones;

11.6. turėti spaudą, kurio numeris suteikiamas Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2003 m. sausio 6 d. įsakymo Nr. V-1 „Dėl Numerio sveikatos specialisto spaudui suteikimo ir panaikinimo taisyklių patvirtinimo“ nustatyta tvarka;

11.7. pagal kompetenciją vykdyti privalomasias sveikatos programas;

11.8. laikytis sveikatos priežiūros specialisto profesinės etikos principų, gerbti pacientų teises ir jų nepažeisti;

11.9. tobulinti profesinę kvalifikaciją Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro nustatyta tvarka;

11.10. laikytis licencijuojamos sveikatos priežiūros specialisto veiklos sąlygų;

11.11. tvarkyti vaikų ligų gydytojo praktikos dokumentus Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;

11.12. paaiškinti asmens sveikatos priežiūros specialisto praktikos aplinkybes Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerijos, teisės saugos institucijų ir kitų kontroliuojančių institucijų prašymu;

11.13. taikyti Lietuvos Respublikoje tik medicinos mokslo ir praktikos įrodymais pagrįstus, saugius tyrimo, diagnostikos ir gydymo metodus, išskyrus kituose teisės aktuose nustatytas išimtis;

11.14. naudoti tik teisės aktų reikalavimus atitinkančias medicinos priemones (prietaisus), išskyrus kituose teisės aktuose nustatytas išimtis. Užtikrinti, kad medicinos priemonės (prietaisai) būtų naudojamos teisės aktų nustatyta tvarka ir vadovaujantis gamintojų su medicinos priemone (prietaisu) pateikiama informacija;

11.15. pranešti teisės saugos institucijoms ir (ar) vaiko teisių apsaugos tarnybai apie įtariamą smurtą ar netinkamą elgesį su vaiku;

11.16. atlikti kitas Lietuvos Respublikos teisės aktų, reglamentuojančių asmens sveikatos priežiūros specialisto praktiką, nustatytas pareigas.

IV SKYRIUS KOMPETENCIJA

12. Vaikų ligų gydytojo profesinę kompetenciją sudaro žinios, gebėjimai ir įgūdžiai, kuriuos jis įgyja baigęs vaikų ligų gydytojo profesinę kvalifikaciją suteikiančias studijas, dirbdamas vaikų ligų gydytoju bei nuolat tobulindamas kvalifikaciją ir domėdamasis nuolatine medicinos mokslo ir praktikos pažanga.

13. Vaikų ligų gydytojas turi žinoti:

13.1. dokumentų rengimo, tvarkymo ir apskaitos pagrindus;

13.2. medicinos statistikos pagrindus;

13.3. sveikatos draudimo pagrindus;

13.4. sveikatos teisės pagrindus;

13.5. naudojimosi informacinėmis ir ryšio technologijomis būdus ir mokėti jais naudotis.

14. Vaikų ligų gydytojas turi išmanyti:

14.1. saugos darbe reikalavimus;

14.2. medicinos etikos ir deontologijos pagrindus;

14.3. bendruosius vaikų sveikatos priežiūros organizavimo principus;

14.4. pagrindinius slaugos reikalavimus;

14.5. vaiko organizmo anatominius ir fiziologinius ypatumus;

14.6. vaikų ligų etiologiją, patogenezę, simptomatiką, diagnostikos, intervencinio ir operacinio gydymo principus ir indikacijas, kontraindikacijas, profilaktikos principus;

14.7. normalios ir sutrikusios vaiko raidos ypatumus;

14.8. medicininės reabilitacijos, ankstyvosios reabilitacijos ir specialiojo ugdymo principus;

14.9. vaistinių preparatų klinikinę farmakologiją;

14.10. vaiko psichologijos ypatumus, dažniausius psichikos sutrikimus, sveiko ir sergančio vaiko bei jo artimųjų psichologiją;

14.11. sveiko vaiko mitybos ypatumus;

14.12. kūdikio papildomą maitinimą;

14.13. dietoterapijos principus;

14.14. aktyviosios ir pasyviosios imunizacijos nuo užkrečiamųjų ligų principus;

14.15. socialinių veiksnių įtaką vaikui;

14.16. medicinos mokslo įrodymais pagrįstus medicinos principus, metodinių rekomendacijų taikymą praktikoje.

15. Vaikų ligų gydytojas turi gebėti:
 - 15.1. dirbti savarankiškai ir komandoje su kitais specialistais;
 - 15.2. bendrauti su vaiku ir jo artimaisiais;
 - 15.3. surinkti anamnezę, įvertinti bendrą vaiko somatinę, psichinę ir emocinę būklę;
 - 15.4. įvertinti laboratorinių, neurofiziologinių ir vaizdinių tyrimų duomenis, žinoti jų ypatumus ir dinamiką pagal vaiko amžių;
 - 15.5. sudaryti paciento tyrimų bei gydymo planą ir jį vykdyti;
 - 15.6. nustatyti diagnozę;
 - 15.7. įvertinti gydymo efektyvumą;
 - 15.8. atlikti vaistų ir skysčių infuziją;
 - 15.9. įvertinti regėjimo aštrumo sutrikimus;
 - 15.10. įvertinti klausą kalba ir šnabždesiu;
 - 15.11. ištirti pilvą apžiūrint, čiuopiant, auskultuojant ir perkutuoiant;
 - 15.12. įvertinti lyties organus apžiūrint ir čiuopiant;
 - 15.13. ištirti išangę;
 - 15.14. įvertinti krūtinės ląstos formą;
 - 15.15. atpažinti paradoksinį alsavimą;
 - 15.16. čiuopti ir vertinti odos ir poodžio darinius;
 - 15.17. tirti kaulų, raumenų ir sąnarių sistemą;
 - 15.18. atlikti faringoskopiją;
 - 15.19. atlikti priekinę rinoskopiją;
 - 15.20. tamponuoti nosies landas kraujavimui sustabdyti;
 - 15.21. atlikti otoskopiją;
 - 15.22. skiepyti;
 - 15.23. paimti medžiagą pasėliui iš ryklės, nosies ertmės, nuo odos;
 - 15.24. paimti kraują iš venos ir kapiliarų;
 - 15.25. nustatyti kraujo grupę;
 - 15.26. atlikti kraujo komponentų transfuziją;
 - 15.27. vertinti ir malšinti skausmą;
 - 15.28. atsiradus infekcijos židiniui, vykdyti Lietuvos Respublikos teisės aktuose numatytas priešepidemines priemones;
 - 15.29. paimti ėminius enterobiozei, helmintozėms nustatyti;
 - 15.30. atlikti ir įvertinti tuberkulino mėginį;
 - 15.31. sudaryti hipoalerginę dietą;
 - 15.32. sudaryti profilaktinių priemonių planą lėtinėmis ligomis sergantiems vaikams;
 - 15.33. kateterizuoti šlapimo pūslę;
 - 15.34. išmatuoti ir įvertinti įvairaus amžiaus vaikų arterinį kraujospūdį;
 - 15.35. apskaičiuoti ir įvertinti vaikų glomerulų filtracijos greitį;
 - 15.36. apskaičiuoti ir įvertinti vaikų valandinę diurezę;
 - 15.37. užrašyti 12-os derivacijų EKG įvairaus amžiaus vaikams ir ją interpretuoti;
 - 15.38. atlikti antropometrinių tyrimą ir įvertinti duomenis;
 - 15.39. atlikti psichomotorinį raidos vertinimą;
 - 15.40. atlikti pleuros punkciją (esant gyvybinėms indikacijoms);
 - 15.41. atlikti gaivinimą;
 - 15.42. taikyti deguonies terapiją;
 - 15.43. zonuoti skrandį;
 - 15.44. išplauti skrandį (esant gyvybinėms indikacijoms);
 - 15.45. atlikti valomąją bei sifoninę klizmą;
 - 15.46. konservatyviai gydyti pūlinius bei pūliuojančias žaizdas;

- 15.47. išimti siūlus iš chirurginių žaizdų;
- 15.48. prižiūrėti gastrostomos vamzdelį;
- 15.49. prižiūrėti tracheostomos vamzdelį;
- 15.50. prižiūrėti kolostomas ar ileostomas;
- 15.51. įvertinti išmatas.
- 16. Vaikų ligų gydytojas turi gebėti:
 - 16.1. įtarti šias ligas ir siųsti specialisto konsultacijos:
 - 16.1.1. Lajelio (Lyell), Stivenso-Džonsono (Stevens-Johnson) sindromą;
 - 16.1.2. pirminį imunodeficitą;
 - 16.1.3. protinį atsilikimą, vaikystės autizmą ir kitus psichologinės raidos sutrikimus;
 - 16.1.4. emocijų ir elgesio sutrikimus;
 - 16.1.5. valgymo sutrikimus;
 - 16.1.6. miego sutrikimus;
 - 16.1.7. hiperkinezinius sutrikimus;
 - 16.1.8. smurtą vaiko atžvilgiu;
 - 16.1.9. priklausomybes nuo narkotinių ir psichotropinių medžiagų;
 - 16.1.10. ūminį psichikos ir elgesio sutrikimą, tyčinį susižalojimą ar savižudišką elgesį;
 - 16.1.11. sunkią ar atsparią gydymui geležies trūkumo anemiją;
 - 16.1.12. megaloblastinę anemiją;
 - 16.1.13. hemolizinę anemiją;
 - 16.1.14. aplastinę anemiją;
 - 16.1.15. ūminę pohemoraginę anemiją;
 - 16.1.16. anemiją, sergant lėtinėmis ligomis;
 - 16.1.17. hemofiliją ir kitus krešėjimo defektus;
 - 16.1.18. trombofiliją;
 - 16.1.19. imuninę trombocitopeninę purpurą ir kitus trombocitų defektus;
 - 16.1.20. leukocitų sutrikimus;
 - 16.1.21. policitemiją ir trombocitozę;
 - 16.1.22. limfmazgių patologiją;
 - 16.1.23. ūminę ir lėtinę leukemijas;
 - 16.1.24. limfomą;
 - 16.1.25. centrinės nervų sistemos naviką;
 - 16.1.26. kitų organų ir audinių navikus;
 - 16.1.27. histiocitozę ir limfohistiocitozę;
 - 16.1.28. ūmias ir atokiausias citotoksinio gydymo (radioterapijos ir chemoterapijos) komplikacijas;
 - 16.1.29. sepsį;
 - 16.1.30. meningoencefalitinį sindromą;
 - 16.1.31. mononukleozinį sindromą;
 - 16.1.32. retas helmintozes ir pirmuonių sukeltas infekcijas;
 - 16.1.33. difteriją;
 - 16.1.34. tuberkuliozę;
 - 16.1.35. kraujo ir lytiniu keliu plintančias infekcijas;
 - 16.1.36. erkių platinamas ligas ir kitas zoonozes;
 - 16.1.37. įvertinus epidemiologinę anamnezę – keliautojų, retas ir ypač pavojingas infekcijas;
 - 16.1.38. įgimtas šlapimo organų anomalijas;
 - 16.1.39. ūminį glomerulonefritą;
 - 16.1.40. nefrozinį sindromą;
 - 16.1.41. hemolizinį ureminį sindromą;

- 16.1.42. antrinę inkstinės kilmės hipertenziją;
- 16.1.43. tubulopatijas;
- 16.1.44. šlapimo organų akmenligę;
- 16.1.45. ūminį inkstų nepakankamumą;
- 16.1.46. lėtinį inkstų nepakankamumą;
- 16.1.47. ūminio kapšelio sindromą;
- 16.1.48. ankstyvą ir vėlyvą naujagimių infekcijas;
- 16.1.49. gelta;
- 16.1.50. medžiagų apykaitos sutrikimus (hipoglikemiją, hiperglikemiją, elektrolitų balanso sutrikimus);
- 16.1.51. nervų sistemos pažeidimą;
- 16.1.52. gimdymo traumą;
- 16.1.53. miokarditą;
- 16.1.54. endokarditą;
- 16.1.55. perikarditą;
- 16.1.56. kardiomiopatijas;
- 16.1.57. Volfo-Parkinsono-Vaito (Wolff-Parkinson-White) sindromą;
- 16.1.58. įgimtas ir įgytas širdies ydas;
- 16.1.59. atrioventrikulines ir Hiso pluošto kojų blokadas;
- 16.1.60. ūminį ir lėtinį širdies nepakankamumą;
- 16.1.61. skilvelinę tachikardiją;
- 16.1.62. supraventrikulinę paroksizminę tachikardiją;
- 16.1.63. jaunatvinį idiopatinį artritą;
- 16.1.64. sistemines jungiamojo audinio ligas;
- 16.1.65. vaskulitus;
- 16.1.66. cerebrinį paralyžių;
- 16.1.67. epilepsiją;
- 16.1.68. galvos smegenų traumą;
- 16.1.69. smegenų malformacijas;
- 16.1.70. tuberozinę sklerozę;
- 16.1.71. nervų ir raumenų ligas;
- 16.1.72. skydliaukės funkcijos sutrikimus;
- 16.1.73. cukrinį diabetą;
- 16.1.74. necukrinį diabetą;
- 16.1.75. antinksčių funkcijos sutrikimą;
- 16.1.76. kalcio ir fosforo apykaitos sutrikimus;
- 16.1.77. osteoporozę, kaulų metabolinius sutrikimus;
- 16.1.78. prieskydinių liaukų sutrikimus;
- 16.1.79. genetinius endokrininius sindromus;
- 16.1.80. endokrininės sistemos navikus;
- 16.1.81. augimo sutrikimus;
- 16.1.82. lytinio brendimo sutrikimus;
- 16.1.83. lyties vystymosi sutrikimus;
- 16.1.84. pneumokoniozes;
- 16.1.85. sarkoidozę;
- 16.1.86. bronhektazinę ligą;
- 16.1.87. plaučių abscesą ir gangreną;
- 16.1.88. įgimtus formavimosi defektus;
- 16.1.89. obstrukcinę miego apnėją ir kitus miego sutrikimus;

- 16.1.90. lėtines obstrukcines plaučių ligas;
- 16.1.91. kvėpavimo ir virškinimo sistemų svetimkūnius;
- 16.1.92. stemplės achalaziją;
- 16.1.93. dirgliosios žarnos sindromą;
- 16.1.94. opinį kolitą, Krono (Crohn) ligą;
- 16.1.95. celiakiją;
- 16.1.96. malabsorbcijos sindromą;
- 16.1.97. vaistų ir kitų toksinių medžiagų sukeltus kepenų pažeidimus;
- 16.1.98. diafragmos stemplinės angos išvaržas;
- 16.1.99. tulžies pūslės ir latakų uždegimą, akmenligę;
- 16.1.100. ūminį ir lėtinį hepatitą;
- 16.1.101. ūminį ir lėtinį pankreatitą;
- 16.1.102. skrandžio ir dvylikapirštės žarnos opaligę;
- 16.1.103. tulžies latakų atreziją;
- 16.1.104. ašarų latakų nepraeinamumą;
- 16.1.105. žvairumą;
- 16.1.106. klausos nervo pažeidimą;
- 16.1.107. klausos sutrikimą;
- 16.1.108. retą ligą ar būklę bei siūsti pacientą į retų ligų kompetencijos centrus;
- 16.2. šias ligas pradėti gydyti iki specialisto konsultacijos:
 - 16.2.1. astmą (alerginę ir nealerginę);
 - 16.2.2. epizodinį alerginį rinitą;
 - 16.2.3. nuolatinį alerginį rinitą;
 - 16.2.4. sunkų atopinį dermatitą;
 - 16.2.5. seborėjinį dermatitą;
 - 16.2.6. vystyklų sukeltą dermatitą;
 - 16.2.7. suvalgyto maisto sukeltą dermatitą;
 - 16.2.8. medikamentų sukeltą alergiją;
 - 16.2.9. arterinę hipertenziją;
 - 16.2.10. meningokokinę infekciją;
 - 16.2.11. užsitęsusi infekcinį viduriavimą;
 - 16.2.12. užsitęsusi infekcinį karščiavimą;
 - 16.2.13. užsitęsusią ir (ar) besikartojančią geležies stokos anemiją;
 - 16.2.14. migreną;
 - 16.2.15. gastroezofaginę reflukso ligą ir jos komplikacijas;
 - 16.2.16. hiperbilirubinemiją;
 - 16.2.17. viršutinių šlapimo organų infekciją vaikams iki 1 metų;
- 16.3. diagnozuoti ir gydyti šias nekomplikuotas ligas:
 - 16.3.1. lengvą atopinį dermatitą;
 - 16.3.2. geležies stokos anemiją;
 - 16.3.3. anksčiau diagnozuotos hemolizinės anemijos paūmėjimą ir komplikacijas;
 - 16.3.4. ūminę pohemoraginę anemiją;
 - 16.3.5. imuninę trombocitopeninę purpurą;
 - 16.3.6. kraujavimą, sergant krešėjimo ar trombocitų defektais;
 - 16.3.7. ūminį limfadenitą;
 - 16.3.8. dažniausias ūmines citotoksinio gydymo komplikacijas (mielosupresiją, febrilią neutropeniją, infekcines komplikacijas, virškinimo ir mitybos sutrikimą, mukozitą, vidaus organų funkcijos sutrikimus);
 - 16.3.9. komplikacijas po kraujo komponentų transfuzijos;

- 16.3.10. simptominę anemiją eritrocitų masės transfuzijomis;
- 16.3.11. egzantemas: tymus, raudonukę, skarlatiną, infekcinę eritemą, enterovirusines egzantemas;
- 16.3.12. pūslelines infekcijas: gingivostomatitą, vėjaraupius, infekcinę mononukleozę, citomegaliją, staigiąją egzantemą;
- 16.3.13. žarnyno ir maisto toksines infekcijas;
- 16.3.14. infekcinį viduriavimą;
- 16.3.15. infekcinį karščiavimą;
- 16.3.16. kokliušą;
- 16.3.17. epideminį parotitą;
- 16.3.18. gripą;
- 16.3.19. helmintozes (enterobiozę, askaridozę);
- 16.3.20. Laimo ligą;
- 16.3.21. povakcinines nepageidaujamas reakcijas;
- 16.3.22. šlapinimosi sutrikimus;
- 16.3.23. ūminį balanopostitą ir parafimozę;
- 16.3.24. apatinių šlapimo organų infekciją;
- 16.3.25. viršutinių šlapimo organų infekciją vaikams nuo 1 metų amžiaus;
- 16.3.26. naujagimių adaptacijos sutrikimus;
- 16.3.27. naujagimių pereinamąsias būkles;
- 16.3.28. žindymo ir laktacijos sutrikimus;
- 16.3.29. ekstrasistoliją;
- 16.3.30. reaktyvųjį artritą;
- 16.3.31. Henoko-Šionlaino (Henoch (-Schönlein) purpurą;
- 16.3.32. febrilinius traukulius;
- 16.3.33. epilepsijos priepuolį;
- 16.3.34. rachitą;
- 16.3.35. nutukimą;
- 16.3.36. viršutinių kvėpavimo takų ligas;
- 16.3.37. ūminį išorinės ir vidurinės ausies uždegimą;
- 16.3.38. ūminį bronchitą;
- 16.3.39. ūminį plaučių uždegimą;
- 16.3.40. pleuritą;
- 16.3.41. bronchiolitą;
- 16.3.42. gastritą;
- 16.3.43. funkcinę dispepsiją;
- 16.3.44. kūdikių pilvo dieglius;
- 16.3.45. funkcinį vaikų pilvo skausmą;
- 16.3.46. funkcinį viduriavimą;
- 16.3.47. funkcinį vidurių užkietėjimą;
- 16.3.48. kūdikių mitybos sutrikimus;
- 16.3.49. angliavandenių malabsorbciją;
- 16.3.50. Žilibero (Gilbert) sindromą;
- 16.3.51. gastroduodenitą;
- 16.3.52. nekomplikuotą konjuktyvitą;
- 16.3.53. miežį;
- 16.3.54. normalios fiziologinės raidos sutrikimus;
- 16.4. įtarti šias chirurginiu būdu gydomas ligas ir siųsti specialisto konsultacijos:
 - 16.4.1. uždegimines pilvaplėvės ertmės organų ligas;

- 16.4.2. žarnų nepraeinamumą;
- 16.4.3. ūmų kraujavimą iš virškinamojo trakto įtariant chirurginį susirgimą;
- 16.4.4. ūminius vaikų kepenų, tulžies pūslės bei takų susirgimus;
- 16.4.5. ūminius kasos bei blužnies susirgimus;
- 16.4.6. ūmines vaikų būkles, susijusias su šlapimo takų, inkstų ligų (akmenlige, kt.), vyrų reprodukcinės sistemos ligomis;
- 16.4.7. krūtinės ląstos ir pilvo traumas;
- 16.4.8. šlapimo pūslės, šlaplės bei sėklidės formavimosi ydas;
- 16.4.9. kvėpavimo ir virškinimo sistemų svetimkūnius;
- 16.4.10. plaučių uždegimo komplikacijas;
- 16.4.11. naujagimių odos ir poodžio pūlines ligas;
- 16.4.12. ūminį hematogeninį osteomielitą;
- 16.4.13. odos ir poodžio pūlines ligas;
- 16.4.14. įgimtą pilorostenozę;
- 16.4.15. krūtinės ląstos deformacijas;
- 16.4.16. vaikų tuštinimosi sutrikimus (Hiršprungo (Hirschsprung) liga, išmatų nelaikymą, išangės skausmus);
- 16.4.17. pilvo sienos išvaržas;
- 16.4.18. stemplės randinę stenozę;
- 16.4.19. diafragmos išvaržas ir relaksaciją;
- 16.4.20. išangės ir tiesiosios žarnos ligas;
- 16.4.21. ūminį hematogeninį osteomielitą;
- 16.4.22. stemplės stenozę;
- 16.5. diagnozuoti šias chirurginiu būdu gydomas ligas ir siųsti specialisto konsultacijas:
- 16.5.1. fimozę;
- 16.5.2. parafimozę;
- 16.5.3. apyvarpės sąaugas;
- 16.5.4. ūminį balanopostitą;
- 16.5.5. šlapimo pūslės, šlaplės bei sėklidės formavimosi ydas (hipospadiją, epispadiją, sutrikusią lyties diferenciaciją, kriptorchizmą, sėklidės hipoplaziją, sėklidės ektopiją, hidrocele, funikulocelę, varikocele);
- 16.5.6. plaučių uždegimo komplikacijas (hydrotoraksą, pyotoraksą, pyopneumotoraksą, pneumotoraksą);
- 16.5.7. odos ir poodžio pūlines ligas (abscesą, flegmoną, limfadenitą, limfangitą, adenoflegmoną, pirštų pūlinius, odos pūlines ligas, mastitą, paraproktitą, įaugusį nagą, pragulų ir trofines opas, omfalitą, osteomielitą);
- 16.5.8. įgimtą pilorostenozę;
- 16.5.9. krūtinės ląstos deformacijas;
- 16.5.10. pilvo sienos išvaržas;
- 16.5.11. išangės ir tiesiosios žarnos ligas (vaikų hemorojų, išangės įplėšą, tiesiosios žarnos iškritimą);
- 16.5.12. vaikų odos ir poodžio chirurgines ligas (gerybinius navikus, epidermoidines cistas, pakinklio ir riešo ganglijas, įgimtus pigmentinius apgamus, kraujagyslines ir pigmentines dėmes, limfangiomas, hemangiomas, neurofibromatozę, išangės srities dermatitus, išangės polipus, smailiagales kondilomas, odos hipertrofines papilomas);
- 16.6. diagnozuoti ir suteikti skubią pagalbą vaikams, esant:
 - 16.6.1. kvėpavimo nepakankamumui;
 - 16.6.2. kvėpavimo sustojimui;
 - 16.6.3. širdies ritmo ir laidumo sutrikimams (bradikardijai, tachiaritmijoms, asistolijai);

- 16.6.4. kepenų nepakankamumui;
 - 16.6.5. inkstų nepakankamumui;
 - 16.6.6. vandens ir elektrolitų pusiausvyros sutrikimams (hipernatremijai, hiponatremijai, hiperkalemijai, hipokalemijai, dehidracijai);
 - 16.6.7. po sunkios traumos;
 - 16.6.8. šokui dėl vidinio ar išorinio kraujavimo;
 - 16.6.9. apsinuodijimui;
 - 16.6.10. ūminiam širdies ir kraujagyslių sistemos nepakankamumui;
 - 16.6.11. traukulinei būklei;
 - 16.6.12. nudegimui;
 - 16.6.13. elektros traumai;
 - 16.6.14. po skendimo;
 - 16.6.15. sušalimui;
 - 16.6.16. diabetinei ketoacidozei;
 - 16.6.17. astminei būklei;
 - 16.6.18. ūminei dilgėlinei;
 - 16.6.19. anafilaksiniam šokui;
 - 16.6.20. angioneurozinei edemai;
 - 16.7. tęsti paciento gydymą atsižvelgdamas į atitinkamos profesinės kvalifikacijos gydytojo rekomendacijas.
-